



# КИЇВСЬКИЙ ПОЛІТЕХНІК

ГАЗЕТА НАЦІОНАЛЬНОГО ТЕХНІЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ УКРАЇНИ «КИЇВСЬКИЙ ПОЛІТЕХНІЧНИЙ ІНСТИТУТ»

Безкоштовно

15 березня 2007 року

№10 (2786)

Діяльність мережі університетів країн Чорноморського регіону (BSUN), до якої входять понад 100 вищих навчальних закладів, є одним із комплексних регіональних проектів академічного співробітництва у сфері освіти й наукових досліджень. Восени минулого року на конгресі BSUN у Варні було сформовано Президентську трійку у складі: проф. д-р Стефан Барудов, ректор технічного університету (ТУ) м. Варна, діючий президент BSUN; академік Іоан Бостан, ректор ТУ Молдови, президент BSUN у 2004-2006 рр.; проф. М.З.Згуровський, ректор НТУУ "КПІ", наступний президент BSUN на 2008-2010 рр.

19-20 лютого за традицією BSUN було організовано офіційний візит членів Президентської трійки до Румунії. Президенти мали зустрічі з державними діячами Румунії та керівниками закладів освіти й науки. Йшлося про майбутнє Чорноморського регіону, можливості BSUN та про більшу активність і мобільність студентів й учених у сучасному світі.

На зустрічі з проф. Міхаєм Хардау, міністром освіти та досліджень, та проф. Думітру Міроном, держсекретарем з питань вищої освіти Румунії, розмова толилася про залучення членів BSUN до інноваційної діяльності, трансферу знань, співпрацю у сфері відновлюваних джерел енергії, надсучасних матеріалів і нанотехнологій, телемеди-

цини тощо. М.З.Згуровський, зокрема, звернув увагу, що в Чорноморському регіоні розташовані країни – члени ЄС і країни, які ще перебувають на шляху до європейського співтовариства. Очікується, що університети Румунії, Болгарії та Греції сприятимуть наведенню "мостів співробітництва" між



М.З.Згуровський та Президент Румунії Траян Базеску

університетами країн – сусідів ЄС і країн – членів ЄС.

Відбулася також зустріч з д-ром Валентином Науменку, держсекретарем Міністерства закордонних справ Румунії, та проф. Катериною Андронеску, ректором Політехнічного уні-

верситету Бухареста, президентом Міжнародної конференції ректорів. Пан держсекретар висловив задоволення результатами співпраці з BSUN. Проф. М.З.Згуровський поінформував про ініціативу НТУУ "КПІ" організувати "Форум вищої освіти" у квітні 2008 р. з нагоди 10-річчя BSUN. Під час зустрічі "президентської трійки" з проф. А.Алтенау, президентом націо-

## BSUN – діалог триває

нального органу Румунії з наукових досліджень, було відмічено позитивну роль BSUN у двосторонньому співробітстві в галузі науки і техніки. Пан Алтенау звернув увагу на інші можливі напрями співробітництва у сфері освіти. У розмові з проф. Іоаном Панзару, ректором Бухарестського університету, М.З.Згуровський відмітив важливість внеску румунських університетів у розвиток BSUN та запросив пана ректора на майбутній форум, що його планується провести у квітні наступного року на базі НТУУ "КПІ".

Відбулася також зустріч Президентської трійки BSUN із Президентом Румунії Трайаном Базеску. Він високо оцінив діяльність BSUN у справі міжнародного співробітництва та розвитку Чорноморського регіону. Пан Президент пообіцяв державну підтримку проектів BSUN у Румунії. М.З.Згуровський висловив подяку за підтримку Румунією діяльності українсь-

ких університетів у BSUN та повідомив про ініціативу організувати "Форум вищої освіти" наступного року в Україні, який має стати важливою подією для академічної спільноти. М.З.Згуровський запросив Президента Т.Базеску на урочисте відкриття заходу, підкресливши, що Президента України також буде запрошено до участі в урочистостях.

У ході численних зустрічей та обговорення було досягнуто попередніх домовленостей щодо:

- обміну напрацюваннями для створення єдиного європейського освітнього простору в рамках Болонських ініціатив (координатор – Технічний університет Варни);
  - співробітництва у сфері сталого розвитку (координатор – НТУУ "КПІ");
  - співпраці у сфері енергобезпеки та альтернативних джерел енергії (координатор – університет Констанци);
  - спільних досліджень у сфері багатифункціональних матеріалів та технологій виробництва (координатор – Політехнічний університет Бухареста);
  - інновацій та трансферу технологій (координатор – Технічний університет Варни);
  - інформаційних технологій та комунікацій, з можливістю поєднання, суполучення та обміну даними мереж, суперкомп'ютерів та комп'ютерної системи GRID (координатор – Технічний університет Молдови);
  - проектів телемедицини (координатор – Стамбульський університет).
- Інф. "КПІ"

Цьогорічна звітна доповідь проrektora з міжнародної діяльності члена-кореспондента НАН України, професора С.І.Сидоренка про результати міжнародної діяльності університету в 2006 році, що відбулася 5 лютого на засіданні Вченої ради, в першу чергу була присвячена як найважливішому – завданню підвищення якості підготовки кадрів для зарубіжних країн.

## Київська політехніка: міжнародний аспект

У доповіді були охарактеризовані найбільш важливі підсумки міжнародної діяльності університету. Розвиток організаційного забезпечення міжнародного співробітництва, за сприяння нового законодавчого поля України, дозволяє включити до університетської рівнодіючої всі рівні, зусиллями яких створюється нове – міжнародне – обличчя КПІ і розвиваються внутрішні реформи. Важливим результатом роботи в 2006 році є те, що сьогодні вже не можна уявити кафедру нашого університету без спільної – із вченими інших країн – наукової діяльності, обміну викладачами і студентами, без грантів міжнародних програм підтримки науково-освітньої сфери та студентської мобільності.

Про підсумки міжнародної діяльності університету за минулий рік розповідає проректор С.І.Сидоренко. – Шановний Сергію Івановичу, на вирішення яких першочергових завдань була спрямована діяльність департаменту міжнародних зв'язків нашого університету минулого року?

– Це, по-перше, перенесення центру ваги у роботі з іноземними студентами у підрозділи і посилення координуючої ролі міжнародного фа-

культету; по-друге, посилення відповідальності підрозділів і міжнародного факультету за всі питання, пов'язані з підготовкою та перебуванням іноземних громадян в КПІ, в першу чергу – їх безпеки і здоров'я; паралельно із заходами безпеки продовжувалося формування єдиного демократичного інтернаціонального студентського середовища.

До цього слід додати урізноманітнення методик оцінювання якості знань і кваліфікацій іноземних студентів: аналіз успішності, атестацій і причин відрахувань, моніторинг "залишкових" знань за складовими фундаментальної, фахової підготовки, рівня креативності магістерських робіт, відгуків роботодавців; якнайшвидше розв'язання на рівні підрозділів гострих проблем, пов'язаних із перебуванням іноземних громадян в КПІ, і допомогою підрозділам в цьому.

– Зупиніться, будь ласка, на концепції підготовки кадрів, у чому полягала сутність її корекції порівняно із минулими роками?

– Її суть: підвищити вимоги до знань абітурієнтів – іноземних громадян, дотримуватись однакових вимог до рівня знань і кваліфікацій студентів – українських та іноземних, підпорядкувати студентське життя головній меті – отриманню якісних знань і кваліфікацій, підвищувати ціну за навчання, покращувати умови перебування в НТУУ "КПІ" (рівень безпеки, побутові й медичні послуги, якість організації навчального процесу). Тобто забезпечити високий рівень освітніх послуг, і на основі цього – в майбут-

ньому посилювати інтернаціональну складову студентського контингенту і внеску до бюджету університету даної компоненти зовнішньоекономічної діяльності. У 2006 році вона посідала 3 місце після надходжень від українських студентів-контрактників та господарних наукових тем.

Для реалізації зазначеної концепції було посилено керівництво напрямку, створено міжнародний факультет, який на чолі з проф. Г.Г.Власюк багато зробив для впровадження нових підходів. Були введені вступні іспити для абітурієнтів – іноземних громадян, усувається лібералізм до тих, хто не в змозі навчатися в КПІ.

Як результат – збільшилася відносна кількість слухачів підготовчого відділення для іноземних громадян (ПВІ), які отримали сертифікат і успішно склали вступні іспити до НТУУ "КПІ".

Ми звикаємо до нового поняття: "конкурс при вступі іноземних громадян". У 2006 році конкурс становив 1,2. За невиконання навчального плану і умов контракту відраховано 10,89% (194 особи) іноземних студентів, що на рівні відрахувань і українських студентів.

Зроблено наступне підвищення плати за навчання і посилено диференціацію цін за навчання: мінімальна плата за українськомовне – на рівні \$ 2600, російськомовне – \$ 2900, англійськомовне – \$ 3500 (наша нормативна база дозволяє факультетам встановлювати будь-яку ціну вище цієї мінімальної планки).

Впроваджується також принцип однакових вимог до поведінки, виконан-

ня правил внутрішнього розпорядку для іноземних громадян – як і для українських громадян.

Звичайно, перелічені заходи позначилися на кількісних параметрах. Так, прийом студентів на 1-й курс та слухачів на ПВІ зменшився, загальний контингент також зменшився на 327 осіб, але став якіснішим. Незважаючи на зменшення контингенту, надходження від зовнішньоекономічної діяльності в освітній сфері не зменшились.

Зимову сесію в січні 2006 року склали на "відмінно" 126 іноземних студентів, весняну сесію – 121 студент, у 2006 році кількість дипломів бакалавра з відзнакою збільшилася.

Названі та інші кроки до нової організації навчання іноземних громадян будуть закріплені і в Комплексній програмі розвитку міжнародної діяльності, яка зараз готується.

Насамкінець зазначимо, що в минулому році Вчена рада прийняла рішення, що кожний підрозділ повинен затверджувати план прийому іноземних громадян на навчання в розрізі тих країн, в яких спостерігається підвищений попит саме на тих фахівців, яких готує даний підрозділ.

Але, на жаль, більшість підрозділів ще діють за інерцією, сподіваються, що набір іноземних громадян на навчання зробить департамент міжнародного співробітництва і рішення Вченої ради виконувати не поспішають (хоча за нормативною базою – наказ №1/30 – це питання передано у відання підрозділів).

Закінчення на 2-й стор. ➔

## СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

1 BSUN – діалог триває

1 Проректор  
2 С.І.Сидоренко про міжнародну діяльність НТУУ "КПІ"

2 Відкрито аудиторію ім. В.О.Христича

Кибернетичний центр зустрічає студентів

3 В.Г.Дригайлу – 70!

І.П.Корницькому – 75!

Творець дирижаблів Ф.Ф.Андерс

4 Конференція ТСОУ

Виставка живопису

Знайомтесь – AIESEC

Увага, конкурс!



18 лютого 2007 року в приміщенні Інституту кібернетики спеціально для студентів факультету прикладної математики НТУУ "КПІ" була проведена презентація досягнень наукових підрозділів Кібернетичного центру НАН України. Історія Кібернетичного центру починається з 1957 року, коли був заснований Обчислювальний центр Академії наук України, перетворений в подальшому на Інститут кібернетики. На нього покладалось завдання розвитку обчислювальної техніки і кібернетики та їх застосування в усіх галузях господарства, науки, оборони. В середині дев'яностих років на базі Інституту кібернетики ім. В.М. Глушкова був створений Кібернетичний центр НАН України, до якого увійшли також Інститут математичних машин і систем, Інститут програмних систем, Інститут космічних досліджень, Інститут прикладного системного аналізу, Міжнародний науково-навчальний центр інформаційних технологій та систем.

## Кібернетичний центр зустрічає студентів



Виступає академік НАН України І.В.Сергієнко

Сьогодні одним із завдань Кібернетичного центру є підготовка наукових кадрів. Студентська молодь завжди мала великий творчий потенціал, і тому в Центрі суттєва увага приділяється роботі зі студентською молоддю, яка здобуває освіту з відповідних спеціальностей в галузі інформаційних технологій. Отже не дивно, що на презентацію Центру були запрошені студенти саме факультету прикладної математики, які є потенційними аспірантами та співробітниками цієї наукової установи. На презентації також були присутні декан факультету проф. І.А.Дичка та доц. С.М.Копичко.

Презентація розпочалась з виступу генерального директора Кібернетичного центру та директора Інституту кібернетики академіка НАН України І.В.Сергієнка. Він ознайомив присутніх з інфраструктурою Кіберцентру та основними напрямками його наукової та міжнародної діяльності. Перед студентами ФПМ також виступили директор Інституту космічних досліджень академік НАН України В.М.Кунцевич, директор Інституту програмних систем академік НАН України П.І.Андон, заступник директора Міжнародного науково-навчального центру інформаційних технологій та систем проф. В.Я.Валах, заступник директора Інституту кібернетики член-кор. НАН України В.В.Скопечкий та завідувач відділу управляючих машин Інституту кібернетики чл.-кор. НАН України В.П.Боюн.

Наприкінці зустрічі відбулась відеопрезентація останніх наукових досягнень Кібернетичного центру у сфері відеоспостереження, розпізнавання образів, економічного моделювання, систем прийняття рішень. Велика частина презентації була присвячена науковим здобуткам у галузі медичної діагностики: Кіберцентр активно співпрацює з цих питань з Інститутом серцево-судинної хірургії АМН України ім. М.М.Амосова, внаслідок чого на світ з'явилося декілька корисних розробок. Роботу діагностичного приладу "Фазограф" студенти ФПМ змогли перевірити на собі. Цей прилад може за одним лише дотиком пальців до спеціальних контактів записати кардіограму, оцінити фізичний стан людини та спрогнозувати її стан під впливом певних фізичних навантажень. За допомогою такого приладу можна, наприклад, визначити спроможність керування автомобілем. Зацікавлені студенти мали можливість після завершення презентації відвідати один із найпотужніших в Україні суперкомп'ютерних центрів, який також був створений фахівцями Інституту кібернетики.

Чотири години, проведені в Кіберцентрі, минули для студентів ФПМ майже непомітно. Звичайно, кожен зробив власні висновки щодо свого професійного призначення, але в пам'яті залишилось головне – Кібернетичний центр завжди радий прийняти всіх, хто бажає зробити свій внесок у вітчизняну кібернетичну науку.

О.С.Біскулова, Є.Г.Станішевський, студенти ФПМ

## Відкрито аудиторію ім. В.О. Христича



Співробітники та студенти ТЕФ добре пам'ятають Володимира Олександровича Христича – імпульсного, рухливого та допитливого до всього чоловіка, який багато років у лабораторіях і на промислових об'єктах чаклував над процесами горіння. Його здібності як науковця й кипуча енергія організатора сприяли створенню наукової школи з проблем раціонального спалювання палива та зменшення забруднення навколишнього середовища токсичними продуктами горіння. Сфера наукових інтересів проф. В.О.Христича була пов'язана з розробкою раціональних засобів організації горіння при високих та змінних надлишках повітря, створенням газотурбінних та парогазових камер згоряння, підвищенням ефективності процесів сумішоутворення, стабілізації горіння, надійності роботи паливо-спалюючого обладнання, зменшення емісії в атмосфері токсичних продуктів згоряння, термічним знешкодженням шкідливих промислових викидів.

Минуло майже два роки, як Володимир Олександрович пішов від нас. На ТЕФ започатковано науку читання, названі його ім'ям, а 23 лютого на кафедрі теплоенергетичних установок теплових та атомних електростанцій (ТЕУТ та АЕС) в урочистій обстановці було відкрито аудиторію, що віднині носитиме ім'я видатного педагога, заслуженого діяча науки і техніки, д.т.н., професора В.О.Христича.

На урочистостях з нагоди відкриття аудиторії виступили колеги та учні вченого. Зокрема Г.Б.Варламов, проректор з навчально-виховної роботи, зауважив, що Володимир Олександрович був жадібним до знань і надзвичайно пра-

цьовитою людиною. Кандидатську дисертацію він захистив на кафедрі парових і газових турбін КПІ у віці 25-ти років.

Завідувачка кафедри ТЕУТ та АЕС член-кор. НАН України Н.М.Фіалко, зокрема, розповіла, що в середині 70-х років минулого століття, коли в СРСР бурхливо розвивався газопромисловий та газотранспортний комплекси, колектив кафедри на чолі з проф. В.О.Христичем за домовленістю з двома Міністерствами – газової промисловості і вищої освіти СРСР – створив на факультеті в рамках спеціальності "Промислова теплоенергетика" спеціалізацію з підготовки фахівців-газотурбінників для газової промисловості і протягом 10 років був єдиним у СРСР підрозділом, що готував таких спеціалістів.

Декан ТЕФ проф. Є.М.Письменний нагадав, що Володимир Олександрович був мудрим наставником і вихователем молоді. Він підготував 4 доктори та 22 кандидати технічних наук, у т.ч. для зарубіжних країн: Польщі, Алжиру, Сирії, Лівії, Лівану, Куби, видав понад чотири сотні наукових праць, з яких 13 монографій та навчальних посібників, отримав 40 авторських свідоцтв і патентів.

Спогадами про колегу поділився також проф. Г.М.Любчик. Він згадавав 1972–1974 рр., коли В.О.Христич працював викладачем, керівником теплотехнічної секції Національного інституту нафти, газу і хімії у м. Бумердес (Алжир). Професор Л.О.Кесова розповіла про діяльність Володимира Олександровича на посаді проректора КПІ з навчально-методичної роботи (1979–1988 рр.).

Дружина Володимира Олександровича – Алла Степанівна та його син подякували керівництву НТУУ "КПІ" й ТЕФ за пам'ять про чоловіка і батька. Алла Степанівна висловила впевненість, що учні Володимира Олександровича продовжать справу, якій він присвятив усе своє життя, і їх наукові здобутки дистанту визнання у світі, як свого часу і праці В.О.Христича. А молодші покоління політехніків навчатимуться за його підручниками та берігтимуть пам'ять, увічнену в назві аудиторії.

Інф. "КПІ"

### Закінчення. Початок на 1-й стор.

Водночас факультети ІХФ, ФЕЛ, ФІОТ, ФПМ, ФММ, ФЕА, ММІ робота з прийому поставили на новий рівень.

ММІ проводить нову політику в питаннях набору в Туреччині та Ірані – країнах, які розбудовують власні машинобудівні комплекси як основу незалежності, відповідно до кон'юнктури спеціальностей підрозділу в цих країнах та у відповідності до можливостей інфраструктури інституту як майнового комплексу.

І за рахунок цього в ММІ зростає саме якісний контингент іноземних студентів, бо ці студенти йдуть за знаннями як основою майбутнього кар'єрного росту в своїх країнах.

– Як проблеми існують у роботі з іноземними студентами?

– Щодо організації навчального процесу за даними опитування, 59% іноземних студентів вважають, що ставлення викладачів до різних категорій студентів неоднакове; 78% – що не повністю забезпечені навчальною літературою за фахом; 19% – що на самперед в КПІ треба покращити професійну підготовку викладачів; 42% – що матеріально-технічну базу; 30% – що безпеку; 27% – що побутові умови; 17% – що рівень медичного обслуговування.

– А як щодо питань безпеки?

– Зазначу, що питання безпеки продовжують залишатися найважливішими. Органи управління на рівні університету спільно із органами правопорядку заходи щодо посилення безпеки іноземців на території університету посилюються. Але опитування свідчать, що 16% іноземних студентів не почували себе в безпеці в навчальних корпусах, 29% – в гуртожитках. Ми хотіли б ще раз звернути увагу на відповідальність підрозділів за безпеку перебування іноземних громадян у гуртожитках і в корпусах.

– Як можна охарактеризувати роботу міжнародного напрямку в реформуванні університету відповідно до тенденцій розвитку провідних університетів світу?

– Це, по-перше, інституціональні проекти, тобто такі, які запроваджують нові відносини, нові громадські інститути, нові елементи нормативної бази, такі що змінюють обличчя університету, впливають на реформування університету на системному рівні.

## Київська політехніка: міжнародний аспект

І не стільки значущим є залучення значних коштів (у 2006 році – близько 1 млн дол.), хоча і це важливо, скільки можливість здійснити кроки щодо реформування університету саме через такі міжнародні проекти. У 2006 році стартував 5-річний проект міжнародної технічної допомоги України з боку Уряду Японії "Українсько-Японський центр" в обсязі 3 млн дол., який відкриває нові перспективи співпраці з Японією для всіх факультетів та інститутів.

У напрямку руху до моделі дослідницького університету і реальних дій в "трикутнику знань": освіта – дослідження – інновації ми зробили кроки щодо оволодіння алгоритмами міжнародного трансферу технологій, які здійснювали через Українську частину Китайсько-Українського центру високих технологій при Чжецзянському університеті та через науковий парк "Київська політехніка".

Введення в дію Центру суперкомп'ютерних досліджень – цього нового потужного "серця" системи URAN – дозволяє розпочати великі між-дисциплінарні міжнародні наукові проекти, співпрацю з національними телекомунікаційними системами Молдови, Болгарії, країн Балтії і Сканди-

навії (зокрема, в рамках проекту "Baltic-Grid").

Спільно з Геофізичним центром РАН відкрито Українське відділення "Світового центру даних" ICSU – Міжнародної ради з науки, – що надає можливість доступу до глобальних баз даних з наук про Землю, космічної фізики, економічної географії, технологій інформаційного суспільства, енергетичної безпеки тощо.

Це також проекти за проблематикою сталого розвитку, розроблені

навії (зокрема, в рамках проекту "Baltic-Grid"). Спільно з Геофізичним центром РАН відкрито Українське відділення "Світового центру даних" ICSU – Міжнародної ради з науки, – що надає можливість доступу до глобальних баз даних з наук про Землю, космічної фізики, економічної географії, технологій інформаційного суспільства, енергетичної безпеки тощо.

Це також проекти за проблематикою сталого розвитку, розроблені навії (зокрема, в рамках проекту "Baltic-Grid"). Спільно з Геофізичним центром РАН відкрито Українське відділення "Світового центру даних" ICSU – Міжнародної ради з науки, – що надає можливість доступу до глобальних баз даних з наук про Землю, космічної фізики, економічної географії, технологій інформаційного суспільства, енергетичної безпеки тощо.

ІПСА під керівництвом директора Інституту, які в 2006 році пропонувалися в багатьох міжнародних переговорах як регіональні міжнародні проекти. Це також Проект ПРООН у розвитку дистанційного навчання за спеціальністю "комп'ютерні науки" (вперше в НТУУ "КПІ" це дозволяє розпочати повний цикл підготовки бакалаврів за дистанційною формою навчання на ФПМ). Також це TEMPUS проекти "Подолання розриву між університетами та бізнесом" та "Інформаційні технології в менеджменті університетських бібліотек", проекти ЮНІДО зі створення на базі КПІ Інформаційного центру з технологічного передбачення та Центру чистих технологій; проект за дорученням UNESCO – CEPES "Імплементация принципів міжнародної експертизи та рейтингового оцінювання в систему вищої школи України".

Як важливий результат 2006 року необхідно відзначити вступ і співпрацю з авторитетними міжнародними організаціями. Наприклад, з CODATA – Міждисциплінарним комітетом з баз даних для науки та технологій – Міжнародної ради з науки ICSU.

Завдяки підтримці Президента Стокгольмського Королівського технологічного інституту проф. Флодстерьма НТУУ "КПІ" подав заявку на вступ до CLUSTER – Консорціуму провідних технологічних університетів Європи. Це "підтягує" КПІ до рівня, що відповідає критеріям провідних університетів Європи.

Ми вступили до Євразійської Асоціації, очолюваної Московським державним університетом ім. М.В. Ломоносова.

КПІ став членом BSUN (Black Sea Universities Network – мережа університетів країни Чорного моря), яка охоплює більше 100 університетів 13 країн регіону, ректор нашого університету обраний президентом BSUN на 2008–2010 роки.

Нові можливості в цьому плані відкриває і створення у звітному році Міжнародної громадської організації – "Асоціації випускників КПІ", очолюваної членами Вченої ради В.А.Масолом, А.І.Повзиком, М.К.Родіоновим.

– Якщо критично підходити до самооцінок, то треба відходити від думки, що ми є найкращими і найпереводившими, шановний Сергію Івановичу, якими є наші проблеми?

– Перша із них – недостатня частка студентів – іноземних громадян в структурі контингенту (5,2%), хоча треба зазначити, що ми свідомо пішли на зменшення контингенту заради якості, і що наша перспективна мета залишається незмінною: вийти за цим параметром на рівень провідних університетів світу (8-10% іноземних студентів).

Це відповідає завданню, яке поставила перед собою європейська співдружність університетів: створити високоєфективну європейську систему вищих навчальних закладів, яка здобуде міжнародне (тобто – відносно решти світу) визнання своєї діяльності.

Друга проблема – це кількість аспірантів, тут ми теж не на першому

місці в Україні. На жаль, на фоні суттєвого росту контингенту кількість аспірантів зменшується протягом останніх 10 років. Захисти складають тільки 45% від кількості аспірантів.

Проблема бюджетних умов для проживання іноземних громадян продовжує залишатися однією з найгостріших.

Існує також проблема кадрового забезпечення міжнародної діяльності на всіх рівнях, яка, на наш погляд, вже є найважливішою з точки зору подальшого розвитку міжнародної діяльності університету.

Дефіцит кваліфікованих управлінських ланок призводить до того, що нема кому реалізувати все те, що вже нашому університету запропоновано до спільної – із зарубіжними партнерами – діяльності.

Розуміючи важливість для нашого університету посилення менеджменту міжнародної діяльності на рівні факультетів і кафедр, ЮНЕСКО профінансувало проект підвищення кваліфікації за спеціальністю "Менеджмент міжнародної діяльності ВНЗ". Проект здійснено на базі Інституту післядипломної освіти силами факультету менеджменту і маркетингу та кафедри ЮНЕСКО НТУУ "КПІ". Відбувся перший випуск з цієї спеціальності.

\*\*\*

Дозвольте висловити сподівання, що обговорення шляхів посилення міжнародного співробітництва буде продовжено на засіданнях вчених рад факультетів і інститутів, да будуть визначені їх конкретні завдання, виходячи з аналізу підсумків 2006-го року.

На завершення хотів би подякувати всім, хто в 2006 році активно працював для розвитку міжнародного співробітництва і закладав підвалини для подальшого утвердження у світі КПІ і нашої держави, а членам Вченої ради – подякувати за увагу до звіту міжнародного напрямку.

Спілкувався Ю.Москаленко



# ВІТАЄМО! ВІТАЄМО!

## Ігорю Петровичу Корницькому – 75!

3 березня виповнилося 75 років із дня народження вихованця Київського політехнічного інституту Ігоря Петровича Корницького. Він закінчив КПІ в 1954 році й отримав призначення на київський завод «Арсенал», де здійснив стрімку кар'єру: майстер, технолог, старший майстер, начальник дослідної дільниці, заступник начальника оптичного цеху, заступник головного інженера, головний інженер, технічний директор – перший заступник генерального директора ВО «Арсенал» ім. В.І.Леніна. Саме в цей час, а тому за його безпосередньою участю, на заводі відбувалося становлення виключно важливих для країни напрямків науки і техніки, що стимулювало розвиток науково-технічного співробітництва заводу, зокрема з кафедрами КПІ, йшло формування напрямків підпорядкованих реалізації комплексного підходу до вирішення питань розробки, освоєння і серійного виробництва прицілних систем стратегічних і ракетно-космічних комплексів, тренажерних засобів для підготовки космонавтів, фотографічних і оптико-електронних телескопічних систем комплексів космічної розвідки, спостереження і попередження про ракетний напад, гірокомпасів, лазерних гірометрів, механізмів стиковки космічних об'єктів, апаратури астрокорекції ракет і космічних апаратів, зокрема оптико-електронного обладнання комплексу «Буран».

Працюючи з 1976 по 1992 рр. заступником міністра, першим заступником міністра оборонної промисловості СРСР, І.П.Корницький ніколи не випускав із поля свого зору проблемні питання співпраці вчених КПІ з

підприємствами галузі, сприяв створенню в інституті галузевих лабораторій, включенню науково-дослідних робіт учених КПІ до координаційних планів НДКР галузі з установами Академії наук та вищої школи України.

Ім'я Ігоря Петровича нерозривно зв'язано із когортою відкривачів космічної ери. Він брав безпосередню участь у проектуванні, виготовленні та запусках усіх новітніх космічних систем, зокрема в підготовці та запусках на орбіту всіх, починаючи з Ю.О.Гагаріна, космонавтів СРСР. За видатні досягнення в цій діяльності і, зокрема, за участь у розробці ракетних комплексів стратегічного призначення його було нагороджено орденами Леніна, Жовтневої Революції, Трудового Червоного Прапора. За заслуги перед Батьківщиною IV ступеня, п'ятьма медалями.

Ігор Петрович лауреат Ленінської премії (1982), лауреат Державної премії СРСР (1977), «Заслужений машинобудівник Російської Федерації», академік Міжнародної академії «Контенант», академік Міжнародної академії корпоративного управління, доктор наук.

Ігор Петрович зустрічає своє 75-річчя в епіцентрі подій сучасної Росії, він очолює декілька науково-виробничих структур, зокрема ВАТ «Оптико-електронне приладобудування», ЗАТ «Оптична техніка і технологія» Транснаціональної фінансово-промислової групи (ТФПГ) «Оптроніка», є головою ради директорів Корпорації «Російська зброя».

Побажаємо Ігорю Петровичу творчої наснаги і міцного здоров'я!

*О.В.Соснін, професор*



## Василю Герасимовичу Дригайлу – 70!

Бібліотека – для студентів, викладачів, читачів і користувачів, – такий основний девіз у нашого шановного ювіляра директора НТБ НТУУ «КПІ» Дригайла Василя Герасимовича, якому 1 березня 2007 року виповнилось 70 років.

Завжди зібраний, як кажуть в повній бойовій готовності, він вже о 8-й ранку у своєму робочому кабінеті, двері якого завжди гостинно відчинені для відвідувача будь-якого ранку.

Василь Герасимович уособлює в собі людину, яка живе працею, дихає нею. Він мобілізує колектив бібліотеки і дає добро на працю, акцент – не розхолоджуватись. У повсякденній багатогранній праці бібліотеки виникає багато різних складних ситуацій, і кожен працівник бібліотеки може вільно і спокійно потрапити до кабінету директора (незалежно від днів і годин прийому) і отримати вичерпну відповідь, фахову консультацію і пораду.

Вимогливість до себе і до підлеглих, доведення розпочатої справи до її логічного завершення – теж справа честі, основне кредо Василя Герасимовича. Працелюбність і працездатність, високий професіоналізм, любов до книги і до людей – ці риси найповніше втілені в особі Василя Герасимовича.

Талант керівника й організатора, глибокого знавця основ управління бібліотекою, наукової організації її роботи, технологічних процесів, опора на колектив однодумців допомогли Василю Герасимовичу вивести нашу бібліотеку на рівень передових бібліотек у нашій державі й за кордоном.

Василь Герасимович є автором і співавтором наукових видань, бібліографічних, навчально-методичних посібників, довідників, виданих в Україні, в Росії, серед яких «Основы управления библиотекой высшего учебного заведения», «Научная организация труда в библиотеке», «Организация работы библиотеки», «100 років науково-технічній бібліотеці НТУУ «КПІ» ім. професора Г. І. Денисенка», «Провідні бібліотеки України. 2006-2007», публікується в періодичних виданнях.

Він – учасник багатьох зарубіжних, а також у рамках СНД, міжнародних конгресів і конференцій в Криму, Російській Федерації, Республіці Білорусь, Болгарії, Німеччині, Швеції, Норвегії, інших країнах, де виступав з доповідями, вів круглі столи, секції з питань впровадження новітніх інформаційних технологій в практику роботи бібліотек.

Василь Герасимович користується заслуженим авторитетом серед бібліотечної громадськості: обирався президентом Української бібліотечної асоціації, редагував і видавав інформаційний листок «Бібліотекар України», на сторінках якого піднімалися важливі питання розвитку бібліотечної справи в державі. Він є членом науково-методичної бібліотечної комісії при МОН України, його прізвище занесено до міжнародного довідника «Who is who in the world» («Хто є хто у світі»).

Заслуги Василя Герасимовича достойно оцінені. Йому присвоєно почесні звання «Заслужений працівник культури України», «Відмінник освіти України», він нагороджений медалями «В пам'ять 1500-летия Киева», «Ветеран труда», почесною відзнакою «Золота відзнака гонорова» Головної технічної організації Польщі за розвиток зв'язків з бібліотеками польських технічних вузів.

Василь Герасимович яскравий, талановитий, натхненний, творчо організований, стратег і тактик зустрічає свій ювілей у колі друзів, однодумців, колег по роботі.

Весь свій талант організатора, керівника, наставника, вчителя, педагога він віддає за покликом серця людям.

*Ство моє – це батьківський поріг,  
Ство моє – це материнські руки,  
Ство моє – це я серед людей,  
І дякую за це своєї я сумі.*

І за все це ми Вас любимо, дорогий Василю Герасимовичу, поважасмо, шануємо, міцного здоров'я і довгих плідних літ Вам бажаємо!

*З любов'ю,  
колектив НТБ НТУУ «КПІ»*



# Федір Андерс – конструктор першого українського дирижабля

З самого свого початку 1911 рік дарував київським любителям авіації та повітроплавання багато яскравих вражень.

Січень запам'ятався першою виставкою досягнень авіаторів. Вона була проведена в новому приміщенні Публічної бібліотеки активістами Київського товариства повітроплавання – третьої після московського «гуртка планеристів-експериментаторів» та Імператорського Всеросійського аероклубу в Петербурзі авіаційної громадської організації в Росії, утвореної на базі авіаційного гуртка Київського політехнічного інституту.

У квітні на Печерському іподромі знов демонстрував свою майстерність пілота вже знайомий киянин по торішньому турне славнозвісний Сергій Уточкін.

У липні на полі Рубежівської колонії неподалік Святошина на апараті власної конструкції вперше злетів у київське небо студент-політехнік Ігор

рецьке стрільбище за 36 хвилин 38 секунд. А в грудні того ж таки року І.Сікорський на біплані з екіпажем з трьох осіб досяг швидкості 111 км/год і відразу побив два всеросійські рекорди – швидкості та кількості членів екіпажу.

Літали й інші члени Київського товариства повітроплавання. Одним з найактивніших з них був Федір Фердинандович Андерс, пристрасний аматор авіації. Серед ентузіастів нової справи він користувався повагою не лише як здібний конструктор, але й як автор виданої у 1910 році брошури «Як самому збудувати аероплан». Але головним його захопленням було все ж таки повітроплавання. Він навіть їздив учитися до Німеччини – на всесвітньо відоме підприємство генерала Цепеліна. А в серпні 1911 року Андерс спорудив і здійняв у небо ще не бачене в Києві диво – дирижабль, який так і називався – «Київ». До речі, цей апарат був збудований частково на гроші киян, зібрані під час

речі, так само власноруч виконував Федір Фердинандович і більшу частину робіт на своїх конструкціях: він мав справді «золоті руки» і великий досвід роботи з усіма матеріалами, які лише використовувалися в повітроплаванні та авіації.

...«Київ» був доволі незвичайним апаратом – це був перший в Росії дирижабль цивільного призначення. Найменший з тих, що були споруджені в країні (хоча, власне, таких повітряних суден на той час Російська імперія мала взагалі дуже небагато – на початок Першої світової війни всього 15, причому лише 7 з них були вітчизняними), він належав до дирижаблів м'якої (тобто безкаркасної) конструкції, мав обсяг оболонки 1000 кубічних метрів, довжину 35,5 метрів і лише один п'ятидесяти силний двигун (для порівняння: побудований в Росії того ж таки року за проектом інженерів Б.Голубова і Д.Сухоржевського дирижабль м'якої системи «Альбатрос» мав обсяг 9600 куб. метрів, довжину 77 метрів і два двигуни по 160 кінських сил кожний). Однак, попри невеликі ваго-габаритні характеристики цей перший створений в Україні дирижабль досягав швидкості у 40 км/год і брав на борт, окрім аеронавта та механіка, ще двох-трьох пасажирів.

У серпні Федір Андерс разом з сином та механіком піднялися на висоту понад 1000 метрів і спрямували дирижабль до місця маневрів Київського військового округу. Проте невдовзі перебої в роботі двигуна змусили аеронавтів перейти на вільний політ. За 120 кілометрів від Києва вони спустилися на землю і зворотний шлях здолали вже на підводі, куди було завантажено і здутий дирижабль.

Утім більшість демонстраційних польотів відбувалися над терасами Купецького саду, причому ділові можливості нового повітряного судна швидко оцінили саме представники київського купецтва, які запропонували конструктору-повітроплавцю використувати його для реклами їхніх товарів. Але основним призначенням апарату було все ж таки перевезення людей і його можливості в цьому плані були підтвержені тим, що протягом кількох місяців на ньому було перевезено 198 пасажирів.

У жовтні того ж року Ф.Андерс на своєму «Києві» здійснив ще один доволі довгий як на ті часи переліт за маршрутом Купецький сад–Куренівка–Вишгород–Київ.

Польоти на дирижаблі «Київ» тривали цілий рік. Останній відбувся 12 серпня 1912 року. З нагоди відкриття «Спортивного поля» – першого в Києві стадіону на Лук'янівці – дирижабль здійснив переліт до Остра, а наступного дня під час запуску двигуна загорівся і за лічені хвилини був знищений полум'ям. На щастя, ніхто з людей при цьому не постраждав.

А проте невдовзі, вже в жовтні 1912 року, Федір Андерс продемонстрував на засіданні Товариства повітроплавання модель нової своєї розробки – дирижабля «Київ-2». Цей апарат мав бути значно більшим за попередній: планувалося, що він перевезиме 12 пасажирів. Але головним було те, що він проектувався як такий, що сідатиме на воду і за необхідності зможе рухатися як корабель. На жаль, на реалізацію цього задуму в Андерса елементарно забракло коштів.

Цікаво, що широко вже тоді відомий серед аматорів авіації конструктор ще не мав вищої освіти, і, хоча й працював у Київському політехнічному інституті, але обіймав суто технічну посаду. Так склалося життя: він народився у 1868 році в сім'ї робітника заводу «Арсенал» і батько не мав змоги дати йому інженерну освіту. Тож він закінчив реальне, а згодом землемірне училище, і лише після революції наполегливість і любов до техніки допомогла надолужити прогалини в теоретичній підготовці: диплом Київської політехніки він отримав лише за радянської доби, коли вже переступив п'ятдесятирічний бар'єр.

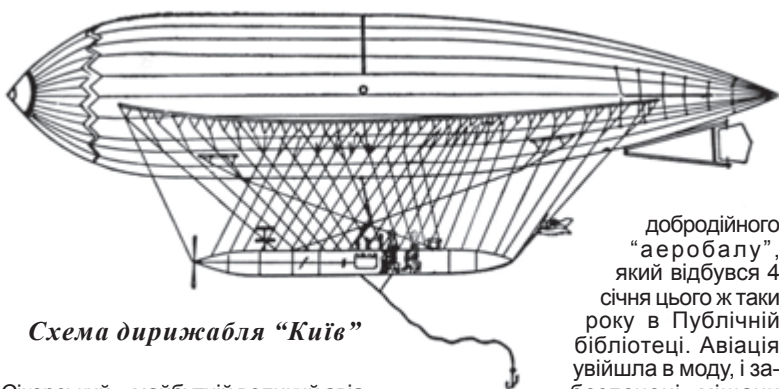
У 1921 – 1924 роках конструктор працював у Москві, де розробив проєкт дирижабля, що міг перевозити до 100 пасажирів, але й ця його ідея залишилася нереалізованою, тож він повернувся до рідного міста. Це були часи НЕПу, і Федір Андерс виступив засновником акціонерного товариства для будівництва керованих аеростатів. Однак жодного дирижабля це підприємство так і не побудувало – 31 травня 1926 року його засновник раптово помер.

Сьогодні ім'я Федора Андерса увічнено в назві однієї з київських вулиць, а його портрет займає почесне місце в галереї ушлявлених випускників нашого університету...

*Дмитро Стефанович*



*Меморіальна дошка на будинку №50 по вул. Богдана Хмельницького*



*Схема дирижабля «Київ»*

Сікорський – майбутній великий авіаконструктор. Тоді він протримався в повітрі лише 10 хвилин, але за якийсь місяць уже встановив новий всеросійський рекорд тривалості польоту на аероплані власної конструкції: він здолав маршрут Сирецьке стрільбище – Пуца-Водиця – Святошин – Си-

очоче жертвували на нову справу. Втім, більшу частину витрат на спорудження цього керованого аеростата взяв на себе все ж таки сам Андерс, який в реалізацію своїх задумів завжди вкладав насамперед власні, зароблені тяжкою працею гроші. До



## Урочиста конференція ТСОУ

Створене у 1991 році Товариство сприяння обороні України (ТСОУ) стало правонаступником ДТСААФ – Добровільного товариства сприяння армії, авіації і флоту. У свою чергу ДТСААФ було наступником заснованого 23 січня 1927 року ТСОАВІАХІМ – Товариства сприяння обороні, авіаційному та хімічному будівництву. Таким чином, ТСОУ веде свій родовід з 1927 року.

22 лютого відбулася урочиста конференція ТСОУ НТУУ «КПІ», присвячена 80-річчю оборонного товариства України, в якій взяли участь представники 22-х факультетських та інститутських організацій, ветерани Збройних сил України, почесні гості.

Учасники конференції заслухали доповідь голови ТСОУ НТУУ «КПІ» А.В.Савчука, переглянули фільм, присвячений історії товариства.



А.В.Савчук нагороджує К.Німченка



Дипломами і грамотами було нагороджено активістів ТСОУ, а також переможців змагань НТУУ «КПІ» зі стрільби, присвячених 15-річчю Збройних сил України. У цих змаганнях місця розподілилися так:

1 місце – команда ІЕЕ; 2 місце – команда ФТІ; 3 місце – команда ТЕФ;

1 місце – К.Німченко, ІЕЕ; 2 місце – А.Гамалон, ФТІ; 3 місце – В.Петрук, ТЕФ.

Инф. «КПІ»



На виставці В.С. Перевальського

## Виставка живопису

У виставковій залі ім. Веніаміна Кушніра факультету соціології, за сприяння «Музею шістдесятництва», відбулася виставка «Пейзажі України» народного художника України, члена-кореспондента Академії мистецтв України – Василя Євдокимовича Перевальського. Художник широко відомий своїми графічними ілюстраціями до народних пісень та козацьких дум, творів українських письменників. Перевальський автор пам'ятного знака «Голодомору» біля Михайлівського собору.

Свій живопис художник експонує вперше. Представлені пейзажі Азовського моря та мальовничі краєвиди Київщини. Тонке відчуття різних станів природи, поетичність та висока майстерність притаманні живописній серії «Пейзажі України».

Г.Ю.Марченко,

зав. лабораторії естетики факультету соціології

З 11 по 16 лютого відбувся 7-й чемпіонат України з міні-футболу серед вищих навчальних закладів. Проводила його вже 7-й рік поспіль Всеукраїнська футбольна асоціація студентів, і цього року він відбувся в м. Черкаси на базі спортивного комплексу Черкаського інституту пожежної безпеки імені героїв Чорнобиля МНС України (ЧІПБ).

Мабуть немає потреби описувати чудову організацію змагань господарями та можливості спортивного комплексу проводити подібний всеукраїнський турнір у двох спортивних залах одночасно. Організаційні питання вирішувались

напрочуд оперативно – бронювання та розміщення учасників у готелі, доставка команд до місця тренувань та змагань, забезпечення якісним та недорогим харчуванням. Взагалі, у наших футболістів та викладачів, що брали участь у змаганнях, залишилося стійке враження про комплексне вирішення проблем спортивної фізичної підготовки не тільки по лінії МНС, але й у рамках навчального процесу. Маловідомий у спортивному житті України навчальний заклад посів 3-тє місце в чемпіонаті України серед визнаних та досвідчених корифеїв міні-футболу. Та про хід змагань трохи нижче.

Атмосферу емоцій, вболівання за своїх студентів, стан піднесеності та спортивного свята навколо змагань перш за все заклало керівництво інституту. На кожному з матчів своєї команди були присутні представники ректорату та МНС. Тому не дивно, що з 10-ти команд провідних вищих навчальних закладів України вперше до трійки призерів пробілися представники Черкаського інституту пожежної безпеки. А прислали свої команди Сумський державний університет, Національна академія державної податкової служби України, Національний університет харчових технологій, Харківський національний економічний університет. Ці команди склали першу підгрупу чемпіонату. До другої увійшли Дніпропет-

ровська державна фізкультурна академія, Національний технічний університет України «КПІ», Національний педагогічний університет ім. М.П.Драгоманова, Черкаський національний університет та Черкаський державний технічний університет.

З кожної підгрупи за регламентом змагань до плей-офф виходили дві кращі команди, які виборювали звання чемпіонів та призові місця.

З другої підгрупи до плей-офф вийшли студенти Дніпропетровської фізкультурної академії, що теж мають великий досвід гри у вищій лізі, та команда нашого університету. В очному протистоянні вони зіграли внічю 1:1, і за набраними очками дніпропетровці посіли перше місце в підгрупі. Таким чином, за перше та друге місце в студентському чемпіонаті зустрілися команди м. Сум та Дніпропетровська, а за третє та четверте НТУУ «КПІ» та господарі змагань. За гарячої підтримки місцевих вболівальників та керівництва інституту та, на жаль, невпевненої гри воротаря нашої команди, господарі перемогли 4:1. А перше місце виборили студенти Сумського державного університету



З першої підгрупи вийшли досвідчені футболісти Сумського державного університету, що мають великий досвід виступів на рівні вищої ліги України – вони і посіли попереднє 1-ше місце, та господарі турніру студенти ЧІПБ – 2-ге місце. Їх поєдинок у підгрупі був безкомпромисно напруженим, і досвідчені сумчани перемогли, хоча і з мінімальним рахунком 1:0.

в дуже напруженій боротьбі з Дніпропетровською фізкультурною академією. Основний час закінчився з рахунком 2:2. Додатковий теж не виявив переможців. А по штрафних 6-метрових ударах сумчани перемогли з рахунком 7: 6.

Ю.В.Новицький,  
зав. кафедри спортивного вдосконалення

**АІЕSEC** – найбільша міжнародна молодіжна організація. **АІЕSEC** успішно функціонує вже майже 60 років та охоплює 95 країн світу. Сьогодні **АІЕSEC** є тією організацією, що надає можливість молодим людям віднайти та розвинути власний потенціал для здійснення позитивного впливу на суспільство. Україна приєдналася до **АІЕSEC** у 1994 році. В нашій країні до діяльності організації залучено майже 500 активних молодих людей, які працюють у 19 найбільших містах України. **АІЕSEC** Київ налічує понад 50 активних членів.

Одним із етапів в організації є проходження стажування. Кошичій студент НТУУ «КПІ» **Ігор Проценко** проходить стажування в Ірландії, в компанії Google:

– Привіт, Ігорю. Скажи, будь ласка, що змінилося у твоєму житті після вступу до **АІЕSEC**, що тобі дала ця організація?

– **АІЕSEC** дала мені багато корисних навичок та нової інформації, допомогла задуматись, що я хочу робити в майбутньому, як досягти своєї мети та які перші кроки для цього зробити. В **АІЕSEC** я реалізував декілька проєктів, які я продовжую вважати своїми великими досягненнями. Найголовніше, в **АІЕSEC** я зустрів багато цікавих людей – моїх друзів, з якими ми проїхали пів-України і продовжуємо допомагати одне одному в підкоренні нових вершин.

– Чому вирішив поїхати на стажування саме в Ірландію?

– Насправді, я вирішив для себе не їздити на стажування. Я працював у логістиці Procter&Gamble, але дуже швидко зрозумів, що це не те, чим я хочу займатися далі. Це був гарний урок для розуміння бажаної сфери діяльності, корпоративної культури компанії та стилю менеджменту. Я хотів жити певний час в іншій країні, щоб краще зрозуміти інших людей, а найголовніше – краще зрозуміти себе і свою власну країну, подивитись на неї з іншого боку... Оскільки професійна складова була для мене найважливішою, я захотів поїхати в Європу, а саме в Ірландію – в особливу країну в культурному та туристичному плані.

– Як проходило стажування?

– Мені пощастило, що я працюю в компанії Google в Ірландії. Надзвичайно цікава сфера електронного бізнесу та Інтернет-реклами, дух свободи та неформальність у всьому, досить неформальний стиль менеджменту, люди з 44 країн в одному офісі – все це просто надзвичайно... Плюс, природна краса ірландської землі, кельтська історія та культура, ірландський акцент, стосунки з британцями... З кожним днем я дізнаюся все більше й більше, не тільки про ірландців, але й про інші національності. Після недавньої подорожі в Україну я став помічати нові речі, на які раніше не звертав уваги...

– Чи важко бути в Ірландії?

– Бути в Ірландії – це величезна нагода відчувати себе справжнім пошлом української культури. Можу з впевненістю сказати, що ми створили новий імідж України і тепер майже кожна людина з «гуглівського» офісу хоче побачити нашу країну на власні очі.

– Поділись, будь ласка, своїми планами на майбутнє.

– Планів на майбутнє дуже багато. Основна мета на найближчі два роки – це вийти на якісно новий рівень як у професійному, так і в академічному плані. Крім того, я завжди прагну багато подорожувати... До речі, в Україні я відвідав лише сорок цікавих місць з мого довгого списку, тому я обов'язково повернусь. Якщо серйозно, то найближчі два роки я використаю для здобуття знань та досвіду, які я планую використати в Україні. Навіть зараз, будучи в Ірландії, я намагаюся допомагати громадським організаціям та своїм прикладом показувати, як і де здобути такий бажаний досвід, а головне – як його потім використати на благо України.

– У кожній людині є своя мрія в житті. Яка твоя мрія?

– Моя мрія – це сильна українська нація, яка буде знати і поважати свою мову, культуру та історію. Нація, в якій кожна людина будуватиме своє

## Знайомтесь – АІЕSEC

власне успішне життя і не звертатиме уваги на політичні негаразди. Жити власним життям, будувати власний успіх... Посадження всіх цих компонентів буде успіхом української держави.

– Як відомо, зараз проводиться набір нових членів до **АІЕSEC** Київ. Чому, на твою думку, молоді люди мають вступити до організації?

– Я вважаю, що студенти, працюючи в будь-якій громадській організації, можуть набути багато цікавого досвіду та зустріти надзвичайних людей. Досвід громадської роботи допомагає зрозуміти свої цінності та оцінити, який шлях людина хоче обрати в майбутньому. Додайте до цього користь для суспільства, яку принесе своєю роботою кожна людина, і ви мене зрозумієте на 100%.

– Дякую, Ігоре. Успіху тобі у твоїх подальших кроках.

**АІЕSEC** Київ проводить весняний набір людей до організації. Якщо ти маєш активну життєву позицію, прагнеш розвивати себе та змінювати світ довкола, тоді запрошуємо тебе на наш сайт [www.aiesec.kiev.ua](http://www.aiesec.kiev.ua), де можна дізнатися більше про організацію та умови вступу, заповнити анкету та стати членом **АІЕSEC**.

Підготувала Галина Несин

## • КОНКУРС • КОНКУРС •

НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ УКРАЇНИ  
«Київський політехнічний інститут»

ОГОЛОШУЄ КОНКУРС

на заміщення посади завідувача (доктор наук, професор) кафедри загальної фізики та фізики твердого тіла, яка буде вакантною з 14 травня 2007 року;

на заміщення вакантної посади доцента (доктор наук, кандидат наук, доцент) кафедри технології машинобудування Механіко-машинобудівного інституту;

на заміщення тимчасово зайнятої посади асистента кафедри електропостачання Інституту енергозбереження та енергоменеджменту. Термін подання документів – місяць від дня опублікування оголошення.

Адреса: 03056, Київ-56, проспект Перемоги, 37, відділ кадрів, кімната 114.

### «КИЇВСЬКИЙ ПОЛІТЕХНІК»

газета Національного технічного університету України

«Київський політехнічний інститут»

✉ 03056, Київ-56  
проспект Перемоги, 37  
корпус № 1, кімната № 221

☎ гол. ред. 241-66-95; ред. 454-99-29

Головний редактор  
В.В.ЯНКОВИЙ

Провідний редактор  
В.М.ІГНАТОВИЧ

Редактор  
Н.Є.ЛІБЕРТ

Дизайн та комп'ютерна верстка  
І.Й.БАКУН

Комп'ютерний набір  
Л.М.КОТОВСЬКА

Коректор  
О.А.КІЛІХЕВИЧ

Ресстраційне свідоцтво Кі-130  
від 21. 11. 1995 р.

Друкарня ТОВ «Атопол»,  
м. Київ, бульвар Лепсе, 4  
Тираж 2000

Відповідальність за достовірність інформації несуть автори.  
Позиція редакції не завжди збігається з авторською.